

A kéményseprő-ipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3784. számú törvényjavaslat társadalmi egyeztetése során érkezett észrevételekre vonatkozó összefoglaló

Az égéstermék-elvezetők ellenőrzésének a törvényjavaslat szerinti differenciálása az észrevételezők egy része szerint a kéményseprő-ipari ellátásban működési zavarokat, egyes területeken ellátatlanságot okoz majd. Az előterjesztő ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy a kéményseprő-ipari ellenőrzés a törvényjavaslat szerint mind a magántulajdonban (természetes, illetve jogi személy tulajdonában), mind az állami, önkormányzati, egyházi tulajdonban lévő ingatlanokra kiterjed. A nem természetes személy ingatlantulajdonosok az új szabályozás értelmében szabadon választhatnak a piaci szolgáltatók közül. A törvényjavaslat értelmében a hivatásos katasztrófavédelmi szerv látja el a kéményseprő-ipari tevékenységet megrendelés alapján költségtérítés ellenében a gazdálkodó szervezetek tulajdonában vagy használatában lévő ingatlanoknál is, ha az adott megyei ellátási területen nem működik kéményseprő-ipari szolgáltató vállalkozás. A törvényjavaslat egyidejűleg megnyugtatóan rendezi a társasházi és lakásszövetkezeti lakóépületekben lévő kémények ellenőrzését is, amelyet egységesen a hivatásos katasztrófavédelmi szerv végez.

Egyes észrevételezők véleményével szemben a törvényjavaslat szerinti új szabályozás bevezetéséhez az előterjesztő szerint nem szükséges átmeneti időszakot megállapítani, mivel az a kéményseprő-ipari feladatellátásban a kettős felelősségi rend miatt zavarokat okozhat. A lakossági szektorban az állami feladatellátás 2016. január elsejével kezdődik.

Az észrevételezők részéről ellentétes vélemények érkeztek arról, hogy a tüzelőberendezéssel együtt vagy annak részeként tanúsított égéstermék-elvezetők a kéményseprő-ipari ellenőrzés körébe tartozzanak-e. Az előterjesztő az élet védelme és a vagyonbiztonság érdekében indokoltnak tartja, hogy a tüzelőberendezéssel együtt vagy annak részeként tanúsított égéstermék-elvezetőket a kéményseprő-ipari ellenőrzés keretében továbbra is vizsgálják a kéményseprők.

A kéményseprő által a kémény és a tüzelőberendezés használatában észlelt szabálytalanságok megszüntetésének kikényszerítésére vonatkozó észrevételek kapcsán az előterjesztő hangsúlyozza, hogy a kéményseprő jelzése alapján a tűzvédelmi hatóság hatósági eljárás keretében – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben meghatározott eljárási határidők alapján – állapíthat meg kötelezéseket az ingatlanhasználóra nézve, míg életveszély vagy a vagyonbiztonság közvetlen veszélyeztetése esetén azonnali tűzvédelmi intézkedésre kerül sor.

A kéményseprő-ipari ellenőrzés eredményét tartalmazó dokumentum átadására vonatkozó részletszabályt az előterjesztő beérkezett észrevétel alapján fogalmazta meg (a dokumentumot így a helyszínen tartózkodó tulajdonos, annak távollétében pedig az ingatlan használója, megrendelés esetén viszont a megrendelő veszi át igazolt módon a kéményseprőtől).

A gáztüzelésű berendezésekre vonatkozó jogszabályi előírásokat az előterjesztő szerint a kéményseprő-ipari tevékenységre nem lehet teljes mértékben, automatikusan alkalmazni, mivel az égéstermék-elvezetőhöz nem csak gázüzemű berendezés csatlakoztatható. A kéményseprő-ipari tevékenység körében pedig 4 évente az égéstermék-elvezetők műszaki felülvizsgálatát, illetve meghatározott esetekben kötelező műszaki vizsgálatát végzi el a kéményseprő, nem pedig a gáztüzelő-berendezés műszaki-biztonsági felülvizsgálatát.

A gázkészülékek éves ellenőrzésének előírására vonatkozó javaslat a törvényjavaslat szabályozási tárgykörét meghaladja, mivel az a kéményseprő-ipari tevékenységen kívül esik, a kéményseprőnek ugyanis nincs megfelelő szakképesítése és tapasztalata a gáztüzelésű berendezések vizsgálatához. A gázüzemű készülékek kötelező éves ellenőrzése egyidejűleg nem válthatná ki az égéstermék-elvezetők rendszeres ellenőrzését, viszont újabb terhet róna mind a gázszolgáltatóra és az államra, mind az ingatlan használójára.

A gázüzemű berendezés működtetésének kéményseprő általi megszüntetésére vonatkozó észrevétel kapcsán az előterjesztő kiemeli, hogy ha a kéményseprő-ipari ellenőrzés során a kéményseprő az élet és a vagyonbiztonság közvetlen veszélyeztetését észleli, azonnal figyelmezteti a helyszínen az ingatlanhasználóját és értesíti az intézkedésre jogosult hatóságot. A kéményseprő feladatkörébe ugyanis csak az égéstermék-elvezető megfelelőségének megállapítása tartozik, ehhez kapcsolódóan tehet intézkedéseket. A gázszolgáltatás felfüggesztésére nem jogosult, ez ellentétes lenne a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseivel, amely szerint erre csak a földgázelosztó jogosult.

Az előterjesztő nem támogatja azt az észrevételt, hogy a közvetlen homlokzati égéstermék-kivezetéssel rendelkező tüzelőberendezések égéstermék elvezetőjének ellenőrzését, tisztítását az ingatlanhasználó csak a tüzelőberendezés szakszervizének javaslata alapján rendelhesse meg. Az ellenőrzés megrendelése az ingatlanhasználó egyéni döntésétől függ és nincs indok azt szakszerviz véleményéhez kötni, feleslegesen növelve ezzel az ingatlanhasználó terheit.

Egyes észrevételek szerint a szén-monoxid-érzékelő berendezés törvényjavaslat szerinti (a műszaki-biztonsági feltételek komplex vizsgálata nélküli) felszerelésére vonatkozó kötelezés veszélyes, mert hamis biztonságérzetet nyújt az érzékelővel ellátott lakótérben tartózkodók számára. A szén-monoxid-érzékelő ugyanis a közvetlen életveszélyt jelzi, de a tartósan fennálló veszélyeztetést (a felállítási környezetében az elégtelen légellátást, szellőzést vagy egyéb okok miatt egészségügyileg szintén veszélyes anyagok – széndioxid, nitrogénoxid és egyéb toxikus gázok – megengedettnél magasabb koncentrációjának tartós kialakulását) nem tudja jelezni. Ezért az észrevételező javasolja, hogy azokban az esetekben, amikor a jogalkotó indokoltnak tartja a szén-monoxid-érzékelő berendezés felszerelését, az a műszaki-biztonsági felülvizsgálat elvégzésének egyidejű elrendelésével történjen. Az előterjesztő álláspontja ezzel a véleménnyel kapcsolatban az, hogy a szén-monoxid-érzékelő berendezés használatára és üzemeltetésére kötelezés meghatározott körben már jelenleg is hatályos előírás. A szén-monoxid-érzékelő berendezés célja az egészségre, életre veszélyes szén-monoxid koncentráció jelzése, és nem az egyéb, egészségügyileg szintén veszélyes anyagok megengedettnél magasabb koncentrációjának jelzése. A szén-monoxid-érzékelő berendezés használatára és üzemeltetésére köteles ingatlan használója annak ismeretében vásárolja és szereli fel a szén-monoxid-érzékelőt, hogy az a veszélyes szén-monoxid koncentrációt jelzi, tehát a készülék használata nem ad hamis biztonságérzetet számára.

A szén-monoxid-érzékelő berendezés karbantartásának felelősségi rendjére vonatkozó észrevételekkel kapcsolatban az előterjesztő megállapítja, hogy a szén-monoxid-érzékelő berendezés működőképességének biztosítása, tisztítása, karbantartása az azt működtető ingatlanhasználó feladata, és nem más szervé.

A szén-monoxid-érzékelő berendezés hatósági ellenőrzésének részletes szabályai meghatározását igénylő észrevételekkel kapcsolatban az előterjesztő hangsúlyozza, hogy a törvényjavaslat csak kifejezetten a szén-monoxid-érzékelő berendezésekkel kapcsolatos egyedi feladatot határoz meg a piacfelügyeleti hatóság számára törvényi szinten, az általános eljárás részletszabályait és szankcionálási lehetőségeit végrehajtási rendelet tartalmazza majd.

A szén-monoxid-érzékelő berendezésre vonatkozó műszaki követelmények meghatározása, a szén-monoxid-érzékelő berendezés megfelelőségének igazolása érdekében kiadandó végrehajtási rendelet megalapozottságát megkérdőjelező észrevétel kapcsán az előterjesztő kiemeli, hogy a jogszabályi kötelezésen alapuló szén-monoxid-érzékelő berendezésekre már jelenleg is létezik hatályos szabályozás [12/2014. (II. 21.) BM rendelet]. A szén-monoxid-érzékelő berendezés megfelelőségét pedig csak abban az esetben kell az ingatlan használójának igazolni, ha azt a gyártó, forgalmazó a berendezéssel együtt a rendelkezésére bocsátotta, ha nem, a megfelelőséget a piacfelügyeleti hatóság vizsgálja tovább.

A törvényjavaslat szerinti fogalmak köznyelvi használat szerinti pontosítására vonatkozó észrevételek kapcsán az előterjesztő hangsúlyozza, hogy a törvényjavaslatban használt fogalmak jogi leírását úgy

kell meghatározni, hogy az alkalmas legyen a törvény rendelkezéseinek értelmezésére, ezért nem az általános, köznyelv szerinti szóhasználatot kell rögzíteni az értelmező rendelkezésekben.

A kéményseprő-ipari szolgáltató fogalmát a törvényjavaslat tartalmazza, míg a kéményseprő-ipari állami szervet a törvényjavaslat értelmében külön kormányrendelet nevesíti majd.

Számos javaslatot – így a kéményseprő-ipari tevékenység technikai végrehajtására, tárgyi és szakmai feltételeire vonatkozó észrevételeket (felszerelés, gépjármű és szolgálati helyiség biztosítása, páros munkavégzés, stb.) – az előterjesztő a törvényjavaslat végrehajtási rendeleteinek előkészítésekor hasznosít majd. Végrehajtási rendelet állapítja majd meg azt is, hogy a kéményseprőnek milyen munkafolyamatokat kell elvégeznie a kéményellenőrzés során a teljes égéstermék-elvezető megnyugtató vizsgálata érdekében.

A kéményseprő-ipari tevékenység elvégzése kapcsán felmerülő panaszok kezelése is egyrészt a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény alapján történik, másrészt egyes részletszabályokat szintén végrehajtási rendelet állapít majd meg. Az égéstermék-elvezetők és a csatlakoztatott tüzelőberendezések kéményseprő-ipari tevékenység ellátásához szükséges nyilvántartásának tartalmi elemeit a törvényjavaslat értelmében ugyancsak végrehajtási rendeletben kell rögzíteni. A kéményseprő-ipari tevékenység ellátásához nem szükséges gépészeti-műszaki adatokat a kéményseprő-ipari nyilvántartás nem tartalmazza, mivel az adott ingatlan műszaki adatairól elsősorban az ingatlantulajdonosnak kell információval rendelkeznie és ezen adatok kiadása bárki részére az ingatlantulajdonos döntésének függvénye. Végrehajtási rendelet írja majd elő azt is, hogy a kéménybe kötendő, nem Magyarországon gyártott és tanúsított készülékek esetén a gyakorlati telepítési eljárás részeként a tüzelőberendezés gyártója szolgáltatassa a légellátás és a kémény tervezéséhez szükséges adatokat.

Az észrevételezők jelzései alapján az égéstermék-elvezetővel kapcsolatos szakmai, műszaki követelményeket meghatározó végrehajtási rendelet kidolgozása során teremthető meg az összhang a más ágazati jogszabályokban foglalt hasonló tartalmú előírásokkal.

Az állami feladatellátás folyamatos biztosítása (a megfelelő szakembergárda és technikai háttér rendelkezésre állása) érdekében a törvényjavaslat alapján a kéményseprő-ipari tevékenységet ellátó szakmunkások szakmai képzésére, továbbképzésére vonatkozó szabályokat is végrehajtási rendelet rögzíti majd. A kéményseprő-szakképzés jelenlegi rendszere a hivatásos katasztrófavédelmi szerv általi képzésekkel bővül.

A végrehajtási rendeletek kiadására a törvényjavaslat felhatalmazást tartalmaz.

A beérkezett észrevétellel ellentétben az előterjesztő szerint nem indokolt bővíteni a gazdálkodó szervezetek tűzvédelmi szabályzat megalkotására vonatkozó kötelezettségének esetkörét, mivel a tűzvédelmi szabályzat lényege, hogy megelőzze a tüzesetet, és rögzítse az ehhez szükséges speciális, csak az adott létesítményre vonatkozó szabályokat. A tüzeset utáni hatósági kötelezés gazdálkodó szervezet részére tűzvédelmi szabályzat alkotására nem fejt ki a kívánt jogi hatást.

Véleményezők

Krakkó Endre

Németh Ferenc

Szabó Tamás

Zsiga András

Első Magyar Kéményszövetség (Bálint Attila elnök)

Kéményjobbítók Országos Szövetsége (Netoleczky Károly elnök)

Földgázelosztói Együttműködési Fórum (Tajti Péter elnök)

Magyar Szabványügyi Testület MSZT/MB 309 „Gázkészülékek” Nemzeti Szabványosító Műszaki Bizottság (Fazakas Miklós elnök)

Gázipari Műszaki Szakbizottság (Molnár Károly elnök)

Magyar Épületgépészek Szövetsége (Dr. Bozsó Béla ügyvezető)